

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

ÎNCHEIERE

cu privire la inadmisibilitatea recursului declarat de către Casa Națională de Asigurări Sociale,

în cauza de contencios administrativ, intentată la acțiunea depusă de Nadejda Sirețanu împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale, terț Casa Teritorială de Asigurări Sociale Botanica, privind obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil,

împotriva deciziei din 06 decembrie 2023 a Curții de Apel Chișinău,

*(Dosarul nr. 3ra-212/24
PIGD 2-22063760-01-3ra-01032024)*

Recursul este vădit neîntemeiat. Art. 246 alin. (2) lit. h) din Codul administrativ. Dezacordul recurentei cu decizia instanței de apel nu constituie un temei de casare a ei.

Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani, jud. G.. Cazacu
Curtea de Apel Chișinău, jud. V. Negru, I. Dutca, E. Palanciuc

18 februarie 2026

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților recursul declarat de către Casa Națională de Asigurări Sociale,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte,*

Oxana Parfeni

Diana Stănilă, *judcători,*

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 06 mai 2022, Nadejda Sirețanu a depus acțiune împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale, terț Casa Teritorială de Asigurări Sociale Botanica, cu privire la anularea răspunsului nr. S-738 din 27 aprilie 2022 și obligarea emiterii actului administrativ individual cu privire la includerea în stagiul de cotizare a perioadei de muncă pentru perioada 01 ianuarie 1999-31 decembrie 2003 la SRL „Elvic”, pentru stabilirea pensiei.

2. În motivarea acțiunii Nadejda Sirețanu a indicat că, simplul fapt că entitatea SRL „Elvic” SC pentru perioada 1999-2003, nu a prezentat declarațiile persoanelor asigurate „REV-5” pe întreprindere, nu constituie temei legal pentru refuzul includerii în stagiul de cotizare a perioadei de muncă 01 ianuarie 1999-31 decembrie 2003 la SRL „Elvic” SC.

3. În opinia reclamantei neprezentarea de către SRL „Elvic” SC a actelor respective referitor la persoanele asigurate nu face ca persoana asigurată, Nadejda Sirețanu să fie decăzută din dreptul de a avea o pensie corectă, în condițiile legii. Or, neinclusiunea în stagiul de cotizare a perioadei de muncă 01 ianuarie 1999-31 decembrie 2003 la SRL „Elvic” SC va duce inevitabil la stabilirea unui quantum al pensiei nejustificat de mic față de vechimea în muncă realizată și față de veniturile obținute de către Nadejda Sirețanu.

4. În astfel de circumstanțe, perioada de activitate pentru anii 1999-2003, la SRL „Elvic” SC, ilegal și neîntemeiat nu este luată în calcul de către Casa Națională de Asigurări Sociale la determinarea coeficientului individual al câștigului reclamantei, întrucât în perioada respectivă s-au plătit efectiv contribuții de asigurări sociale, motiv care constituie temei pentru introducerea acestei cereri la organul emitent. Or, din venitul mediu lunar asigurat în cadrul perioadei de activitate a Nadejdei Sirețanu a fost achitată de angajatorul SRL „Elvic” SC suma contribuțiilor în perioada de cotizare și careva încălcări în privința achitării contribuțiilor de asigurări sociale de stat nu au fost depistate și nu există.

5. Reclamanta a menționat că, prin refuzul nemotivat al Casei Naționale de Asigurări Sociale de a lua în calcul și anii în care a lucrat la SRL „Elvic” SC, i se încalcă dreptul constituțional al acesteia la asigurarea socială de stat obligatorie garantat de art. 47 alin. (1)-(2) din Constituție.

6. Astfel, Nadejda Sirețanu a evidențiat că, din documentele depuse la dosar rezultă cu certitudine că, din motive vădit neîntemeiate, nu a fost luată în calcul perioada de muncă 01 ianuarie 1999-31 decembrie 2003 la SRL „Elvic” SC, deoarece SRL „Elvic” SC pentru perioada respectivă într-adevăr achita efectiv, la timp și în mod integral cotizații pentru asigurările sociale de stat, fapt însă ignorat în totalitate de către organul emitent. Or, analizând înscrisurile anexate la materialele dosarului de pensionare coroborate cu explicațiile persoanei asigurate, se constată, în mod lucid, că perioada de muncă stabilită de 01 ianuarie 1999-31 decembrie 2003 nu a fost corect identificată de către Casa Națională de Asigurări Sociale în lumina includerii perioadei respective în stagiul de cotizare a reclamantei.

7. Prin urmare, Nadejda Sirețanu a menționat că, conform art. 51, alin. (1) și (2) din Legea privind sistemul public de pensii nr. 156-XIV din 14 octombrie 1998, stagiul de cotizare realizat anterior implementării evidenței individuale se confirmă prin carnetul de muncă sau prin alte acte eliberate în modul stabilit. Totodată, în baza Regulamentului cu privire la lansarea procesului de confirmare a venitului asigurat în baza datelor din conturile personale ale asiguraților, aprobat prin decizia Consiliului de Administrație al Casei Naționale de Asigurări Sociale nr. 9/1 din 21 decembrie 2011, evidența individuală a persoanelor asigurate a fost introdusă/implementată din data de 01 ianuarie 2012.

8. Nadejda Sirețanu a susținut că, stagiul de cotizare pentru perioada de activitate de 01 ianuarie 1999-31 decembrie 2003 la SRL „Elvic” SC, realizată anterior implementării evidenței individuale, se confirmă în mod convingător prin carnetul de muncă al reclamantei și nicidecum prin informația cu privire la achitarea contribuțiilor sociale din Registrul de stat al evidenței individuale. Însă, în pofida faptului că lipsește informația cu privire la achitarea contribuțiilor sociale pentru aceasta perioadă, din motivul neprezentării de către agentul economic a declarațiilor „REV 5”, Nadejda Sirețanu este în drept să ceară, pe cale judiciară, includerea (recunoașterea) stagiului de cotizare a perioadei de muncă 01 ianuarie 1999-31 decembrie 2003 la SRL „Elvic” SC, deoarece, într-adevăr, în perioada respectivă s-au plătit efectiv contribuții de asigurări sociale, iar evidența individuală a persoanelor asigurate a fost introdusă/ implementată doar de la 01 ianuarie 2012.

9. În opinia reclamantei în baza prevederilor legale în vigoare, în cazul acesteia, stagiul de cotizare realizat anterior implementării evidenței individuale se confirmă cu claritate prin carnetul de muncă din 02 ianuarie 1999, iar lipsa declarațiilor persoanelor asigurate „REV-5” pe întreprindere pentru perioada de 01 ianuarie 1999-31 decembrie 2003 deținută în Registrul de stat al evidenței individuale, nu face ca persoana asigurată Nadejda Sirețanu să fie decăzută din dreptul de a avea o pensie corectă, în condițiile legii.

10. Astfel, prin refuzul de a include în stagiul de cotizare a perioadei de muncă 01 ianuarie 1999-31 decembrie 2003 la SRL „Elvic” SC, nu din vina sa, dar exclusiv din vina organului emitent, este prejudiciată, prin neluarea în

considerare a prevederilor legale stipulate la art. 8, alin. (1) și alin. (2) din Legea privind sistemul public de pensii, fără să se țină seama că la calcularea pensiei pentru limită de vârstă să ia în considerare venitul mediu lunar asigurat din toată perioada de activitate, iar venitul mediu lunar asigurat se determină din suma contribuțiilor plătite în perioada de cotizare, cotele de contribuții stabilite și numărul total de luni de cotizare.

11. Nadejda Sirețanu a evidențiat că, după 34 ani, lucrând și achitând efectiv contribuții de asigurări sociale, are dreptul incontestabil la includerea în stagiul de cotizare a perioadei de lucru de 01 ianuarie 1999-31 decembrie 2003 la SRL „Elvic” SC, iar faptul că, pentru perioada respectivă nu s-au achitat contribuții la fondul de pensii, nu corespunde realității și vădit contravine ansamblului probator administrat, fapt confirmat și prin certificatul Direcției Deservire Fiscală pe sect. Botanica nr. 26/1-02/2-21-315 din 18 februarie 2022.

12. Totodată, reclamanta a indicat că, în data de 04 aprilie 2022, a adresat Casei Naționale de Asigurări Sociale, cererea prealabilă cu nr. 115-04/22, prin care a solicitat la stabilirea pensiei pentru limită de vârstă includerea în stagiul de cotizare perioada de muncă pentru anii 01 ianuarie 1999-31 decembrie 2003 la SRL „Elvic” SC, anexând certificatul Direcției Deservire Fiscală pe sect. Botanica nr. 26/1-02/2-21-315 din 18 februarie 2022.

13. În această ordine de idei, reclamanta a denotat că, necătând la prezentarea întregului set de acte necesare emiterii deciziei cu privire la includerea în stagiul de cotizare a Nadejdei Sirețanu, perioada de muncă pentru anii 01 ianuarie 1999-31 decembrie 2003 la SRL „Elvic” SC, Casa Națională de Asigurări Sociale, prin scrisoarea nr. S-738 din 27 aprilie 2022 a specificat că, conform Registrului de stat al evidenței individuale SRL „Elvic” SC, nu a prezentat declarațiile persoanelor asigurate „REV 5” pentru perioada anilor 1999-2003.

14. Reclamanta a evidențiat că soluționarea problemei cu privire la lipsa datelor la contul personal de asigurări sociale al Nadejdei Sirețanu ține de competența fostului angajator. Prin urmare, Casa Națională de Asigurări Sociale invocă motive formale și care nu rezultă din prevederile legale aplicabile.

POZIȚIA INSTANȚEI DE FOND

15. Prin hotărârea din 27 septembrie 2022 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani s-a admis acțiunea, s-a anulat răspunsul Casei Naționale de Asigurări Sociale nr. S-738 din 27 aprilie 2022 asupra cererii prealabile.

S-a obligat Casa Națională de Asigurări Sociale de a emite în beneficiul Nadejdei Sirețanu actul administrativ individual cu privire la includerea în stagiul de cotizare a perioadei de muncă pentru anii 01 ianuarie 1999-31 decembrie 2003 la SRL „Elvic”, pentru stabilirea pensiei. (f.d.74,79-86)

16. Hotărârea instanței de fond a fost contestată cu apel, în termen la 30 septembrie 2022, de către Casa Națională de Asigurări Sociale. (f.d. 78)

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

17. Curtea de Apel Chișinău prin decizia din data de 06 decembrie 2023 a respins apelul declarat de către Casa Națională de Asigurări Sociale, a menținut hotărârea din 27 septembrie 2022 a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani. (f.d. 130,131-144)

18. Curtea de Apel Chișinău, în temeiul art. 2 alin. (1)-(2), art. 5, alin. (1), art. 6, alin. (1) și alin. (2), art. 51, alin. (1) Legea privind sistemul public de pensii nr. 156-XIV din 14 octombrie 1998, pct. 69-70, 88 din Regulamentul privind modalitatea de calculare a pensiilor și modalitatea de confirmare a stagiului de cotizare pentru stabilirea pensiilor, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 165 din 21 martie 2017, a concluzionat că cererea de chemare în judecată este întemeiată, deoarece s-a stabilit că conform carnetului de muncă de tip vechi și carnetului de muncă de tip nou, în perioada care Nadejda Sirețanu solicită a fi inclusă în stagiul de cotizare și anume: 01 ianuarie 1999-31 decembrie 2003, a activat la SRL „Elvic”.

19. La fel, instanța de apel a constatat că, conform informației Direcției Deservire Fiscală Botanică din cadrul Direcției generale deservire fiscală, Nadejda Sirețanu, înregistrează de la SRL „Elvic” venituri impozabile pentru perioada fiscală 1999-2003, din care au fost reținute contribuții, după cum urmează:

- pentru anul 1999 venitul obținut constituie 8 793,00 lei, fiind reținut impozitul pe venit în mărime de 703,95 lei;
- pentru anul 2000 venitul obținut constituie 7 000,00 lei, fiind reținut impozitul pe venit în mărime de 448,00 lei;
- pentru anul 2001 venitul obținut constituie 3 285,00 lei, fiind reținut impozitul pe venit în mărime de 244,00 lei;
- pentru anul 2002 venitul obținut constituie 600,00 lei, nefiind reținut impozitul pe venit;
- pentru anul 2003 venitul obținut constituie 9 800,00 lei și 7086,00 lei fiind reținut impozitul pe venit în mărime de 650,00 lei și 1054,25 lei (f.d. 26).

20. Curtea de Apel Chișinău a apreciat critic argumentul Casei Naționale de Asigurări Sociale cu privire la faptul că perioada de activitate a Nadejdei Sirețanu, de la 01 ianuarie 1999 până la 31 decembrie 2003 la SRL „Elvic”, nu poate fi inclusă în stagiul de cotizare din motivul neonorării obligațiilor prin neprezentarea declarațiilor persoanelor asigurate „REV-5” pe perioada respectivă de către angajator, or, din prevederile art. 5 al Legii privind sistemul public de asigurări sociale nr. 489-XIV din 08 iulie 1999, rezultă clar că, angajatorul avea obligația să prezinte informația cu privire la calcularea și utilizarea contribuțiilor de asigurări sociale de stat obligatorii a angajaților săi, responsabilitatea și obligația survenind în temeiul legii și fiind pusă în sarcina angajatorului, iar de această încălcare nu poate răspunde salariatul, la caz, Nadejda Sirețanu.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

21. Împotriva deciziei instanței de apel a depus recurs, Casa Națională de Asigurări Sociale, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel, cu pronunțarea unei noi decizii privind respingerea cererii de chemare în judecată. (f.d. 155-158)

22. În motivarea recursului Casa Națională de Asigurări Sociale a menționat că instanțele de judecată nu au motivat care sunt de fapt circumstanțele și temeiul legal omis de Casa Națională de Asigurări Sociale în vederea emiterii unui act administrativ pentru stabilirea pensiei intimatei.

23. Autoritatea publică recurentă a atras atenția, atât instanței de fond, cât și instanței de apel că perioadele solicitate de intimată de a fi incluse în stagiul de cotizare potrivit înscrisurilor din carnetul de muncă și extrasului din contul personal, nu au un suport legal de admitere, deoarece angajatorul nu a achitat contribuțiile de asigurări sociale de stat obligatorii.

24. Casa Națională de Asigurări Sociale a făcut trimitere la toate normele legale relevante speței, iar din cumulul de argumente și probe anexate la dosar se constată cu certitudine că pretențiile invocate de intimată sunt absolut neîntemeiate.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

25.Art. 245 din Codul administrativ prevede următoarele:

„Recursul se depune la Curtea Supremă de Justiție în termen de două luni de la pronunțarea hotărârii sau a deciziei motivate, dacă legea nu stabilește un alt termen.”

26.Art. 245¹, alin. (1) din Codul administrativ statuează că:

„Recursul este admis dacă:

- a) interpretarea legii din hotărârea sau decizia contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție;
- b) prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție;
- c) hotărârea sau decizia vizează drepturile persoanei care nu a fost atrasă în proces;
- d) hotărârea sau decizia este arbitrară sau se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor;
- e) a fost admis neîntemeiat un apel introdus tardiv;
- f) instanța nu a fost compusă potrivit legii sau hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.”

27.Art. 246 alin. (1) din Codul administrativ prevede că:

„Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă recursul este inadmisibil, completul din 3 judecători adoptă o încheiere irevocabilă. Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se comunică părților.”

28.Art. 246 alin. (2), lit. h) din Codul administrativ, reglementează că:

„ Recursul se declară inadmisibil în special când recursul este vădit neîntemeiat.”

ASPECTE DE PROCEDURĂ

29. Referitor la termenul de declarare a recursului, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție atestă că, decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată public la 06 decembrie 2023. Conform extrasului din poșta electronică a Curții de Apel Chișinău, decizia motivată a fost notificată participanților la proces, prin intermediul poștei electronice, la 18 februarie 2024. (f.d.148)

Recursul motivat a fost depus de către Casa Națională de Asigurări Sociale la 26 februarie 2024. (f.d.155-158)

În asemenea circumstanțe completul de judecată al Curții Supreme de Justiție consideră că, în speță, calea de atac în ordine de recurs a fost demarată în interiorul termenului legal.

MOTIVAREA INSTANȚEI

30. Din analiza prevederilor legale reținute supra, rezultă că admisibilitatea sau inadmisibilitatea recursului, în special, urmează să însușească, în condițiile Codului administrativ, exercitarea efectivă a unui control de legalitate veritabil, bazat pe temeuri concludente și serioase. Astfel, normele precitate oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă.

31. În această ordine de idei, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că, Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevalidativ al recursului, dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate sau, după caz, hotărârile Curții de Apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare *ex officio* a erorilor de drept.

32. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

33. Instanța de recurs atestă că motivele de casare, invocate în recursul depus de Casa Națională de Asigurări Sociale nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 245¹ din Codul administrativ, deoarece se referă la dezacordul autorității recurente cu soluția pronunțată de Curtea de Apel Chișinău și nu relevă interpretarea contrară a legii și aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural sau că aceasta s-ar baza în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

34. Din analiza recursului declarat de către Casa Națională de Asigurări Sociale rezultă, că recurenta nu a invocat temeiul legal în baza căruia își întemeiază recursul, dar a făcut trimitere la prevederile art. 244-248 din Codul administrativ, fără a indica expres temeiul de admisibilitate a recursului.

35. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează faptul că dezvoltarea recursului trebuie să cuprindă o motivare corespunzătoare, în sensul arătării cu claritate a acelor critici, care sunt de natură a învedera netemeinicia hotărârii/deciziei și care se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 245¹ din Codul administrativ. Nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor faptice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea motivelor de netemeinicie pe care se bazează, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului însemnând nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată. Recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, ci implică determinarea greșelilor imputate Curții de Apel Chișinău și o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează aceste critici.

36. Simpla trimitere la un text de lege, fără explicarea pretensei interpretări și/sau aplicări eronate a prevederilor legale de către Curtea de Apel Centru, nu echivalează cu un argument. Dacă ar proceda la examinarea unui asemenea pretins argument, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție s-ar substitui autorului recursului, fapt care ar echivala cu un control efectuat din oficiu.

37. La caz, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție atestă, că motivele de casare, invocate în recursul depus de Casa Națională de Asigurări Sociale nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 245¹ din Codul administrativ, deoarece argumentele invocate în recurs sunt irelevante, care nu au putere să răstoarne soluția instanței de apel, care în temeiul art. 219 din Codul administrativ a cercetat starea de fapt în baza tuturor probelor prezentate în dosarul administrativ, precum și a celor prezentate în instanța de judecată.

38. Astfel, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție menționează că, recursul depus de Casa Națională de Asigurări Sociale conține obiecții de fapt și de drept similare celor expuse în cererea de chemare în judecată, care au fost analizate minuțios de către Curtea de Apel Chișinău, fiind apreciate în mod corespunzător.

39. Pe latura procesuală a recursului, completul mai reține că argumentarea recursului se rezumă în esență la reluarea tezelor de fond, fără o individualizare clară a motivelor de admisibilitate prevăzute limitativ de art. 245¹ din Codul administrativ. Chiar și trecând peste această deficiență și analizând pe fond, criticile se dovedesc nefondate pentru rațiunile expuse.

40. În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurteii la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în prima instanță, în modul în care este garantat de art. 6 §1 al Convenției.

41. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special, în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

42. În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise (a se vedea hotărârile CtEDO Golder c. Regatul Unit, 1975, §38; Stanev c. Bulgariei [MC], 2012, §230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (a se vedea hotărârea CtEDO Luordo c. Italiei, 2003, §85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (a se vedea hotărârea CtEDO Levages Prestations Services c. Franței, 1996, §45).

43. Curtea de la Strasbourg a mai reiterat că modul de aplicare a art. 6 din CEDO procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de specificul acestor proceduri, urmând a se ține cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (a se vedea hotărârea CtEDO Botten c. Norvegiei, 1996, §39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea hotărârea CtEDO Helmers c. Suediei, 1991, §31, 36).

44. Din aceste motive, în conformitate cu art. 230 și art. 246 alin. (2) lit. h) din Codul administrativ,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Declară inadmisibil recursul depus de către Casa Națională de Asigurări Sociale.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Stela Procopciuc

Judecători

Oxana Parfeni

Diana Stănilă